महीत्यैन्द्राग्नके वैश्वदेवे तूरुन्न इत्यसौ।
आदित्ये तिस्र आन स्युरिमां सावित्रकग्रहे।
त्रयोदशेऽनुवाकेऽस्मिन् मन्त्रा उक्तास्त्रयोदशः॥

इति त्रयोदशोऽनुवाकः॥ १३॥

अथ चतुर्द्दशोऽनुवाकः।

त्रयोदशे इन्द्रस्तुन्नामके क्रतौ ग्रहाणां पुरोरुच उक्ताः। चतुर्द्दशे अप्तोर्यामविधिरुच्यते, तं विधातुमाख्यानमाह। "प्रजापतिः पशूनसृजत। तेऽस्मात् सृष्टाः पराञ्च आयन्। तानग्निष्टोमेन नाप्नोत्। तानुक्थ्येन नाप्नोत्। तान् षोडशिना नाप्नोत्। तान् रात्रिया नाप्नोत्। तान्त्सन्धिना नाप्नोत्। सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानग्निस्त्रिवृता स्तोमेन नाप्नोत् [१]। स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन स्तोमेन नाप्नोत्। स विश्वान् देवानब्रवीत्। इमान्म इप्सतेति। तान् विश्वे देवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाप्नुवन्। स विष्णुमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविꣳशेन स्तोमेनाप्नोत्। वारवन्तीयेनावारयत। इदं विष्णुर्विचक्रम इति व्यक्रमत" इति। प्रजापतिना सृष्टाः पशवो यदा पुनरावृत्तिरहिताः प्रजापतेः सकासाद्गताः, तदा प्रजापतिः 'अग्निष्टोमादिकं क्रमेणानुष्ठाय 'तान्' पशून्, प्राप्तुं 'न', शक्तोऽभूत्।